

N:o 83.

Herr A. E. Baaz, angående ändrad lydelse af § 10 i förordningen om lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådant samma lagrum lyder i lagen den 31 december 1891.

I 10 § af kongl. förordningen om lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, sådant samma lagrum lyder i lagen den 31 december 1891, stadgas, att kungörelse, som af rätten utfärdas derom, att lagfartsansökning förklarats hvilande till följd af hinder enligt 7 § i berörda kongl. förordning, skall tre gånger, minst en månad mellan hvarje gång, uppläsa i »tingslagets» kyrkor. Detta stadgande åstadkommer dryga kostnader och är, för att få det riktigt och ordentligt fullgjordt, förenadt med stora svårigheter, hvilka ökas i mån af kyrkornas antal. En lindring i stadgandet vore därför i hög grad önskvärd, för så vidt detsamma kan anses mera omfattande än behöfligt. Blifver en kungörelse i nämnda hänseende, jemte det den behörigen införes i allmänna tidningarna, tre gånger uppläst i kyrkan i den socken, der fastigheten är belägen, och derjemte i alla i samma härad varande socknars kyrkor, torde i allmänhet alla de, på hvilkas rätt lagfartsansökningen möjligen kan inverka, kunna antagas hafva fått kännedom derom.

Att i tingslag, som bestå af mer än ett härad, inskränka kungörandet till kyrkorna i det härad, hvarest fastigheten ligger, torde därför icke kunna medföra någon våda.

I min hembygd, nemligen Askims härad, finnas tyvärr en mängd fastigheter, hvartill behöriga åtkomsthandlingar saknas. Före 1888 var det tillräckligt att uppläsa en kungörelse i oförmälda afseende i Askims härads socknars kyrkor, hvilka äro endast sju till antalet, men

sedan häradet nyssnämnda år sammanslagits med Vestra och Östra Hisings samt Säfvedals härad till ett tingslag, måste kungörandet ega rum i alla häradenas nitton kyrkor.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del besluter,

att i ifrågavarande lagrum efter orden »uppläst i tingslagets kyrkor» insätts orden »eller, der tingslaget består af mera än ett härad, i häradets kyrkor».

Skulle utskottet anse det förslag jag sålunda framställt förtjena afseende, men finna anledning till anmärkning mot den form, hvori mitt yrkande blifvit framställt, tillåter jag mig anhålla, att utskottet åt samma yrkande behagade gifva den affattning, som för ändamålet må vara lämpligast.

Stockholm den 26 januari 1895.

A. Emil Baaz.